

Ročník XVIII.

5. únor 2023

Číslo 6.

5. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černetín a Bělotín

1. čtení: Iz 58,7-10

2. čtení: Iz 58,7-10

Ev.: Mt 5,13-16

Žl 112 Spravedlivý září v temnotách jako světlo.

Kapka rosy z Božího slova: Následující Ježíšova slova jsou vážná. Týkají se nás všech. Jsem pro druhé lidi světlem a solí (ne solí v očích!) – anebo se co nejlépe snažím splynout se svým okolím?

„Vy jste sůl země, vy jste světlo světa.“

Na duchovních cvičeních, které jsem prožíval minulý měsíc na Paloučku v obci Bělokozly u Sázavy, kterými nás přítomné kněze provázel P. Antonio Montes, zaznělo mnoho podnětných slov. Během exercičních přednášek jsem si zapisoval poznámky, abych se později k zajímavým tématům mohl vrátit. V jedné z přednášek

zaznělo: „Dávat naději! Naši věřící musí mít radost z toho, že jsou věřící.“ Tyto dvě věty mi souzní s evangeliem pro 5. neděli v mezidobí, ve kterém čteme: *Vy jste sůl země; jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.*

Soli, která dává chuť pokrmům, se připodobňuje víra Kristových učedníků. Vyčpí-li ona, z křesťana se stává takový budižkničemu. Je vyhaslou lampou, prázdným talířem, vlašným pokrmem - ani horkým, ani studeným, postavou v mlze ztracenou, studnou bez vody, měšcem bez peněz.

Víra je světlem. Svítí nám, a skrze nás také druhým. Je-li pevně ukotvena v životě, září do daleka, až do věčnosti a nedovoluje srdci zestárnout. Naproti tomu bez víry nenacházíme smysl, vše se stává složitým, zbytečným a frustrujícím.

Tedy: buďme solí, buďme světlem!

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

Žehnat má každý z nás

Požehnání starce Simeona nás vybízí, abychom i my žehnali

Lukáš nám vypráví příběh o požehnání. Když Maria s Josefem přinesli své dítě do chrámu, setkali se tam se starcem Simeonem. Ten vzal dítě do náručí, aby je požehnal. A tím, že chválil Boha, vyslovil i podivuhodná slova o tomto dítěti. V tomto maličkém spatřily jeho oči spásu, světlo k osvětlení pohanů a k slávě izraelského lidu. Je to zřejmě vůbec to nejkrásnější, co lze o nějakém člověku říct: „Když tě vidím, vidím spásu, kterou Bůh lidem připravil.“ **Nejhlubším určením každého člověka je to, že slouží druhým ke spáse**, aby tak skrze něho mohli dojít uzdravení a dospět k celistvosti.

Simeonovo požehnání patří i tobě. Neboť i ty jsi požehnan jako Mariino dítě. Následující slova platí i pro tebe, platí i o tobě.

„Vidím v tobě světlo. Jsi paprskem světla v tomto světě. Rozjasňuješ můj pohled. Jsi slávou. V tobě zazářila Boží krása. Vyzářuje z tebe do světa něco z Boží lásky. Díky tobě je na světě světleji a tepleji. V tvé blízkosti je mi dobře u srdce.“

Když dítě, kterému Simeon požehnal, dospělo v muže, začalo žehnat ostatním dětem. Lidé se zjevně domnívali, že tenhle Ježíš z Nazareta je skutečně požehnaný člověk. Proto mu přinášeli své děti, aby na ně vkládal ruce a aby jim požehnal (srov. Mk 10,13-16). Přáli si, aby se jejich dětem dostalo podílu na požehnání muže jménem Ježíš (přel. „Bůh zachraňuje“, pozn. překl.). Vytušili totiž, že jeho blízkost je pro jejich děti i pro ně samé blahodárná, že z něho vyzářuje požehnání, vstřícnost, povzbuzení, život a láska. Ježíš bere děti do náručí, vkládá na ně ruce a žehná jim. Toto **požehnání je něžné gesto. Svým objetím jim ukazuje, že je do náručí bere Bůh a že je miluje, že je stále obklopuje** jeho spásonosná a milující blízkost. Díky objetí lze požehnání přímo zakusit. Děti cítí, že jsou milovány a přijaty. Požehnání v sobě nese velký díl něhy.

Ježíš vkládá na děti ruce. **V gestu vkládání rukou zakouším nejen Božího Ducha a jeho uzdravující moc, která do mě proudí, ale také jeho ochranu.** Při všem, co konám, si mohu být jist, že nade mnou sám Bůh rozevřel svou ochraňující dlaň. Vkládání rukou je nejsilnější gesto požehnání. Díky němu můžeme zakusit na vlastním těle Boží lásku v podobě něžného dotyku a proudění, které mnou prostupuje. Ježíš provází toto intenzivní gesto požehnání dobrým slovem, zaslíbením. Jeho slovo navazuje vztah a ustavuje společenství. Ježíš nabízí dětem své osobní přátelství. Požehnáním jim ale také dává poznat, že patří k Božím království, že jsou v uzdravující a chránící Boží blízkosti.

Mnozí rodiče mají ve zvyku, než jdou děti večer spát, jim požehnat. Když je dítě malé, vnímá v požehnání bezpečí a ochranu. Některé maminky kladou dítěti mlčky ruku na čelo a modlí se za ně. Dítě tak může zakusit, že nad ním drží svou dobrou ruku Bůh,

že mu žehná a že je miluje. Někteří tatínci dělají svým potomkům křížek na čelo pokaždé, když na delší dobu opouštějí domov. Jedna maminka mi vyprávěla, že děti vždycky samy nastavily čelo, aby jim mohla požehnat. Očividně toužily po něžném doteku požehnání. Zakoušely v něm zaslíbení: „Bůh ti požehnal. Nemyslím na tebe jen já, ale drží nad tebou svou ochrannou ruku sám Bůh.“ Když děti vyrostly a dospěly, maminka se začala zdráhat znamenat je křížkem na čele, ale když to jednou neudělala, její dospělí synové si to od ní sami vyžádali. Mateřské požehnání se jim stalo potřebou. Po čem to ti mladí muži vlastně toužili? Protože je osobně neznám, mohu se jen domnívat. Myslím si však, že si přáli zakoušet na vlastním těle, že jsou požehnaní, že nejsou sami, že je svou láskou neprovází jen jejich maminka, ale také Bůh, který je s nimi, přestože se ve vzdáleném cizím prostředí cítí sami. Proto bych rád povzbudil všechny matky a otce, aby svým dětem žehnali.

Tímto láskyplným gestem signalizujeme druhému: „Jsi dobrý. Všeho protikladného v tobě se dotkla Boží láska. Patříš Bohu. Nepanuje nad tebou žádný král nebo císař. Jsi svobodný. Jsi pod Boží ochranou. Jdi svou cestou pod milujícím pohledem Boha, který ti říká: ‘Vítej v tomto světě. Důvěřuj životu. Jdu s tebou.’“

Anselm Grün, www.pastorace.cz

KÓD PRO DARY NA OPRAVU KOSTELA

QR Platba

Bankovní účet farnosti, zřízený pouze pro účely oprav hustopečského kostela:
296308046/0300.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať. Svatá Anežko, oroduj za nás!

Ohlášky:

- ✿ Okolo památky Panny Marie Lurdské bude v našich farnostech udělována svátost nemocných. V pátek při mši svaté v 16:30 v Hustopečích, v sobotu v 16:00 ve Špičkách, ve středu 15. 2. v 16:30 v Černotíně a ve čtvrtek 16. 2. v 16:30 v Bělotíně. Kdo z nemocných a starších by chtěl svátost nemocných přijmout, запиšte se prosím na list papíru v kostele. Přijetí této svátosti ať předchází také svatá zpověď.
- ✿ Večer chval se uskuteční v pátek 10. 2. v 18 hod. v kostele v Černotíně.
- ✿ Farní den v Černotíně se uskuteční v neděli 19. 2. ve 14:00 h. bude požehnání ve farním kostele, potom bude následovat přátelské posezení v obecním sále v Černotíně.
- ✿ Na světové setkání mládeže se vybralo v našich farnostech 4.652,- Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 5. 2. do 12. 2. 2023

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
5. neděle v mezidobí 5. 2. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za Pavla Blažka
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Vaňkovy, sestru, bratra a dvo
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 6. 2. <i>sv. Pavel Miki a druhové, památka</i>	Špičky	17:30	Za Antonii Boháčovou, za živou a † rodinu Boháčovu, Kainarovu a dvo
Úterý 7. 2. <i>sv. Richard</i>	Hustopeče	7:00	
Středa 8. 2. <i>Sv. Josefíny Bakhity</i>	Černotín	14:00	Requiem za † Jana Vašinu
Čtvrtek 9. 2. <i>sv. Apollonie</i>			
Pátek 10. 2. <i>sv. Scholastika, památka</i>	Hustopeče	16:30	Za Margitu Mačutkovou, živou a † rodinu
Sobota 11. 2. <i>Panna Maria Lourdská</i>	Špičky	16:00	Za † švagra Marka Wolskiego a za živou rodinu a dvo
6. neděle v mezidobí 12. 2.	Hustopeče	8:00	Za Jiřinu a Františka Pavelkovy a živou rodinu
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za Martu a Josefa Žákovčikovy a rodiče
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

E-mail: fahustopecenb@ado.cz

<https://www.ihustopece.cz/farnost/>